

af det Mindretal, der er nævnt under Ændringsforslag Nr. 3. Jeg vil først sige, at der er stillet en Række Forslag om, at det stedlige Politi overhovedet skulde udgaa, og at man i Stedet for skulde anvende Arbejds- og Fabriktilsynet. Denne Fremgangsmaade kan jeg slet ikke finde anbefalelsesværdig. Forholdet er jo dette, at Arbejds- og Fabriktilsynet, der foreslaas anvendt her i Loven, har en meget begrænset Opgave, og forsaavidt angaar Handelen, vilde det være meget upraktisk at tage Bestemmelsen vedrørende Arbejds- og Fabriktilsynet. Jeg mener derfor heller ikke, at man, som der blev talt om, ved en kommende Revision af Loven vil komme ind paa dette Spørgsmaal. Skal det løses paa anden Maade end den, som nu vedtages, vil man ganske sikkert ved en kommende Revision finde andre Veje at gaa.

Med Hensyn til den Ændring, der er opstillet under Nr. 8 af samme Mindretal, vil jeg gerne sige, at jeg mener, at hele det Spørgsmaal kan henstaa til Lovens Revision. Jeg kan ikke tiltræde Tanken i den Form, den her har, men jeg mener, at det ved Revision af Loven bør overvejes, om man kan finde en praktisk Form, hvorunder den faktisk anvendte Læretid i de forskellige Fag kan blive konstateret, saaledes at man derved opnaar, at der bliver en varierende Maksimallæretid rundt omkring, den Læretid, som faktisk har vist sig at være praktisk anvendelig i de forskellige Fag. Det Spørgsmaal, mener jeg, kan tages op ved Revision af Loven og maa blive forberedt, inden det nye Forslag fremkommer. Men, som sagt, i den her foreliggende Form kan jeg ikke tiltræde Bestemmelsen.

Jeg har før gjort Bemærkninger med Hensyn til Tanken om at medtage Spørgsmaalet om Lærelønninger i en Lov om Lærlingeforhold; jeg finder det i høj Grad uheldigt. Jeg kan ikke se rettere end, at vi her er inde paa Bestemmelser, som ikke bør finde deres Udtryk i Loven. Naar vi f. Eks. tager Forholdet med Hensyn til Handelen, har det ofte været Tilfældet, at man har sagt som saa: Ja, kunde jeg bare faa min Søn anbragt i Lære hos den og den Handelsmand, vilde jeg gerne betale derfor. Det er sikkert heller ikke sjældent Tilfældet, at noget saadant finder Udtryk, og det vilde derfor være meget uheldigt at have saadanne Forbudsbestemmelser i en Lov af denne Natur. Men i det hele taget finder jeg det ikke heldigt, heller ikke for Lærlingen

selv. Den Bevægelighed, som under visse Forhold bør være over Lærlingelovgivningen, medfører ogsaa, at vi ikke bør medtage en Bestemmelse af denne Natur i Loven.

Med Hensyn til den Ændring, der er opstillet under Nr. 11 af et andet Mindretal, vil jeg gerne henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Jeg mener ikke, at det vil være heldigt at indføre en Bestemmelse af denne Natur, og maa derfor tilraade, at Tinget ikke gaar med hertil. Forholdet er ogsaa dette, at der meget godt kan tænkes praktiske Overenskomster om disse Forhold indenfor Læremestrenes Kreds, og saaledes som Ændringen her er formet, vil den ogsaa forbyde saadanne Overenskomster. Jeg kan derfor ikke tiltræde denne Ændring.

Ordføreren (Johannes Jensen): Jeg kan give den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Peder Hedebøl) Ret i, at Tonerne under Behandlingen af denne Sag har været mere afdæmpede her i Landstinget, end de var i Folketinget. Men det er jo noget, vi saa ofte ser, at man i det Ting, hvor en Sag først bliver forelagt, først prøver at stille de radikale Forslag og føre dem frem under Udfoldelsen af den kraftigste Musik. Men fordi det ikke er lykkedes ved Basuners Hjælp at faa Jerichos Mure til at falde i Folketinget, tror jeg ikke, man skal have Haab om, at man ved Hjælp af Fløjte-toner i dette høje Ting skulde naa det samme, som man tilstræbte med sine Ændringsforslag i Folketinget. Jeg vil nævne et Par af de Punkter, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremdrog her og særlig gjorde sig til Tolk for.

Han nævnte dette, at hele Lærlingeforholdet skulde føres ud af „Politiets Klør“ og over til Fabriktilsynet. Men Fabriktilsynet har jo overhovedet ingen Forbindelse med Handelen, og det vilde derfor være noget fuldstændig nyt at føre dette Tilsyn ind paa Lærlingeforholdet for Handelens Vedkommende. Med Hensyn til Haandværk og Industri er Forholdet derimod et ganske andet. Det har jo Fabriktilsynet fra gammel Tid haft meget at gøre med, og det er i Virkeligheden saaledes, at det Tilsyn, der føres med Overholdelse af Lærlingetiden, og alle de Bestemmelser, der vedrører Beskyttelse for de unge Mennesker, udøves af Fabriktilsynet. Naar en Haandværksmester antager en Lærling og anskaffer sig en lille $\frac{1}{4}$ -Hestes elektrisk Motor, sker der i Virkeligheden